Nr. 953.

CURRENDA III.

A. D. 1871.

N. 3496.

Wielebne Duchowieństwo!

Mając w tych czasach goryczy wiele i ciężkich od wrogich żywiołów narzuconych krzyżów do dzwigania, potrzebna nam jest osłoda i pociecha, którą znaleźć możemy w innym krzyżu, mającym ducha naszego podnosić do rzeczy niebiańskich i serce pokrzepiać.

Oto redakcya szanowna, która przed rokiem z przyczyny jakiéjś niewytłómaczonéj oziębłości pod względem udziału w prenumeracie zmuszoną była dla braku funduszów wstrzymać wydawnictwo czasopisma religijnego „Krzyż“ widząc zewsząd utrapienie i ucisk moralny, zamierzyła nanowo z r. 1871. w Krakowie rozpocząć wydawnictwo tegoż czasopisma, pokładając swoje nadzieje w spółudziale i poparciu Wielebnego Duchowieństwa dyecezyi tutejszéj.

Będąc przekonani o dobrych zamiarach i ufni szlachetnéj sprawie stajemy się niniejszém jéj rzecznikami z nadzieją, że Wielebne Duchowieństwo znając swoje powołanie i pracą i czynnym udziałem w prenumerowaniu podtrzymywać zechce redakcyą z wielu względów polecenia godną.

Przy téj sposobności zwracamy także uwagę na (załączone) Ogłoszenie tejże Redakcyi, która w celu znalezienia środków do zamierzonego wydawnictwa, o połowę obniża ceny swoim nakładem wydanych książek i broszur.

Wiadomość ta nie jest bez pożytku przy rozbudzonem pragnieniu ludu do czytania książek.

W Tarnowie dnia 8. lutego 1871.

N. 3628.

Poszukuje się spadkobierców Karola Adolfa Reutera także pod przybraném nazwiskiem swéj matki Warnickiéj znanego.

L. 7672.

Jeneralna administracya w Kalkucie oznajmiła dnia 20. Lipca r. b. tamtejszej Ajencyi konsulaturze iż dnia 26. Września 1866 r. umarł w **Darjuling Adolf Karol Reutershtoren** który z niewiadomych przyczyn, przyjął nazwisko familijne swéj matki **Warnickiéj.**

Jego posiadłość gruntowa została dnia 18. Grudnia 1866. przez wspomnioną administracyę w zarząd objętą, gdy dotychczas spadkobierców jego narodowości niezdołano wyśledzić.

C. k. Ajencya konsulatu oświadczyła w razie wyśledzenia spadkobierców wspomnionego i przebywania tychże w tutejszém państwie gotowość poczynienia odpowiednych kroków, ażeby jego majątek na tak długo był do dyzpozycyi zatrzymany, dopóki potrzebne dowody i pełnomocnictwa przedłożone nie zostaną.

Według zapisanych wiadomości był niejaki Ferdynand Reuter przed laty administratorem **dóbr Izdebnik** i przypuścić można że się Adolf **Karol Reuter** w latach między 1780. a 1800. w jednéj parafii tutejszéj Dyecezyi urodził.

Wskutek polecenia wysokiego Ministerstwa z dnia 18. Października 1870. L. 15116. i reskryptu c. k. Namiestnictwa z dnia 27. Października 1870. L. 46230. upraszam o łaskawe zarządzenie przez kurendę urzędom parafialnym przejrzenia Metryk z tych lat, i uwiadomienia mnie o skutku w razie wyśledzenia.

Tarnów dnia 15. Listopada 1870.

C. k. Radca Namiestnictwa i Starosta,

Kalitowski w. r.

Podając powyższą odezwę do wiadomości, wzywamy wielebne Duchowieństwo dyecezalne do starannego poszukiwania spadkobierców wyżéj wymienionego Karola Reutera, i w razie pomyślnym doniesienia o tém konzystorzowi.

Z Konzystorza biskupiego Tarnowskiego 24. Listopada 1870.

L. 3842.

Wyciąg ze statutu dla c. k. milicyi krajowéj w obrębie Państwa i królestw zastąpionych w Radzie Państwa.

(Sankcyonowany najwyższém postanowieniem z dnia 8. Maja 1870 r.)

W skutek polecenia c. k. Ministerstwa Obrony krajowéj, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych na dniu 22. Lipca r. b. do l. 4.736., podają się w niniejszym wyciągu do powszechnéj wiadomości te postanowienia statutu dla milicyi krajowéj, sankcyonowanego na dniu 8. Maja 1871. r., których znajomość ludności w ogóle a w szczególności zwierzchnościom gminnym nieodzownie jest potrzebną.

§. 25.

Przechowanie zapasów, moderunków, zbroi, broni i amunicyi.

Zapasy moderunków, zbroi, broni i amunicyi do strzelania do tarczy i przy mustrze dla batalionów milicyi krajowéj i szwadronów przechowane być mają w głównych miejscach okręgów batalionów milicyi krajowéj za współdziałaniem zwierzchności gminnéj.

Współdziałanie to polega na dostarczeniu magazynów milicyi krajowéj w tych głównych miejscach okręgów batalionów milicyi krajowéj, w których rozporządzać nie można eraryalnemi zabudowaniami dla przechowania zapasów milicyi krajowéj, a daléj na tem, ażeby tam, gdzie miejscowa służba bezpieczeństwa należy do zakresu działania gminy, czuwano nad zewnętrznem bezpieczeństwem magazynów milicyi krajowéj przy nadzwyczajnych wypadkach, jak np. przy excesach, zbiegowiskach, pożarach i t. p.

Potrzebne do tego lokalności, jeżeli ich gmina bezpłatnie dostać nie może, należy wynająć za opłatą czynszu, oznaczonego w przepisie kwaterunkowym dla c. k. wojska.

Magazyny milicyi krajowéj należy ile możności pomieścić w tych zabudowaniach gdzie się już znajdują strzeżone przez posterunki wojskowe magazyny stałego wojska.

§. 26.

Wykształcenie.

Instrukcye dla wykształcenia rekrutów wydane zostaną corocznie przez Ministerstwo Obrony krajowéj.

Zazwyczaj mają być corocznie rekruci wcieleni do milicyi krajowéj w czasie pokoju dnia 1. Października dla ich wykształcenia przez bióra ewidencyi policyi krajowéj powołani, ubrani i uzbrojeni, a następnie przez ośm tygodni wykształceni przy korpusach stałego wojska, ustawionych w stacyi uzupełnienia milicyi krajowéj.

Jeżeli okoliczności wymagają innego postępowania, wydane zostaną w drodze rozporządzeń odpowiednie przepisy (§. 14. ust. o milicyi krajowéj).

Na prośbę rekruta milicyi krajowéj może wykształcenie jego dla koniecznéj, urzędownie stwierdzonéj potrzeby odłożone być do następnego roku.

Prośby te należy zazwyczaj na cztery tygodnie przed powołaniem w drodze ewidencyi przedłożyć Komendzie milicyi krajowéj do rozstrzygnięcia.

§. 27.

Cwiczenia bronią.

Cwiczenia bronią piechoty milicyi krajowéj odbywają się po żniwach i polegają:

a) na ćwiczeniach batalionów co dwa lata przez 14. dni, w przeciągu których bataliony kolejno udział biorą w większych ćwiczeniach bronią korpusów stałego wojska;

b) w tych latach, w których przypadają ćwiczenia batalionów — na ćwiczeniach kompanii przez 14. dni, do których powołani być mogą wcieleni bezpośrednio do milicyi krajowéj podczas pierwszych 6. lat ich służby, a nadto i potrzebne szarże.

Konnica milicyi krajowéj, która składa się z wysłużonych ludzi, nie odbywa ćwiczeń bronią.

Na żądanie Komendanta batalionu milicyi krajowéj wysłani być mogą do ćwiczeń bronią milicyi krajowéj przez jeneralne lub wojskowe Komendy instrukcyjni oficerowie i podoficerowie stałego wojska, po otrzymanem pozwoleniu Ministerstwa Wojny dla całego Państwa, w porozumieniu z Ministerstwem Obrony krajowéj (§. 15. ust. o milicyi krajowéj).

Ministerstwo Obrony krajowéj rozporządza, które kategorye wieku powołane być mają do ćwiczeń bronią, tudzież wydaje inne potrzebne instrukcye.

Czas ćwiczeń zaczyna się od dnia, w którym zgromadziła się kompania lub batalion, a kończy się z ostatnim dniem ćwiczeń.

Rozkaz powołujący wydany zostanie na 4 tygodnie przed ćwiczeniem bronią przez bióro ewidencyi milicyi krajowéj, a nadto jeszcze należy w każdéj gminie przez plakaty lub w inny sposób, w tem miejscu przyjęty podać do powszechnéj wiadomości, ażeby nieobecni wcześnie przez swych krewnych uwiadomieni być mogli.

Na czas trwania ćwiczeń otrzyma milicya krajowa moderunek i broń, którą po skończonych ćwiczeniach zwrócić ma napowrót dobrze oczyszczoną.

Zołnierz milicyi krajowéj jest zawsze odpowiedzialnym za utrzymanie w całości powierzonego sobie moderunku i broni. Odpowiada on majątkiem swoim za każde przez jego winę sprowadzone uszkodzenie, a nadto może być w miarę okoliczności ostro ukarany.

O podziale ćwiczeń bronią podług przedmiotu, w celu jak najlepszego wykształcenia milicyi krajowéj, wydaje corocznie wyższa Komenda milicyi krajowéj i Komendy milicyi krajowéj specyalne instrukcye.

Ostatnie te Komendy postarać się także mają o to, ażeby w czasie ćwiczeń bronią odpowiednia ilość zołnierzy milicyi krajowéj otrzymała przy korpusach wojska i w zakładach wojska wykształcenie przepisane dla pionierów, piechoty i ambulansów stałego wojska, jeżeli jeszcze nie znajduje się dostateczna ilość takich ludzi pomiędzy zołnierzami przeniesionymi z rezerwy stałego wojska do milicyi krajowéj.

W celu rozdzielenia nagród za celne strzały pomiędzy celnych strzelców otrzymają kompanie odpowiedny na to fundusz, i najlepsi strzelcy otrzymać mogą tożsamo odszczególnienia, według postanowień zaprowadzonych w stałem wojsku.

W czasie ćwiczeń bronią należy względem oficerów powołanych do tych ćwiczeń i zołnierzy załatwić wszystkie te sprawy, które dla zołnierzy nie znajdującyh się w stanie czynnym załatwione być mają przy sposobności zgromadzeń dla kontroli (§. 33.)

Uwolnienie od ćwiczeń bronią udzielone być może pojedynczym zołnierzom milicyi krajowéj tylko w nadzwyczajnych wypadkach.

Przytem przestrzegane być mają następujące zasady:

1. Przedewszystkiem uwzględniać należy interes wojskowy, dlatego téż uwzględnione być mogą tylko dobrze przez władze polityczne poparte prośby takich zołnierzy obrony krajowéj, którzy brali już udział w ćwiczeniach bronią i okazali już dostateczne wykształcenie do służby wojennéj.

2. Uwolnienie ważnem jest tylko względem tego ćwiczenia bronią, do którego odnosiła się prośba, a uwolnienie od dwóch kolejno po sobie następujących ćwiczeń bronią udzielone być może tylko w całkiem wyjątkowych wypadkach.

3. Prośby o uwolnienie należy najmniéj na trzy tygodnie przed rozpoczęciem ćwiczenia bronią podać do bióra ewiedencyi milicyi krajowéj, jeżeli prośba nie opiera się na przeszkodach, które dopiero po upływie tego czasu nastąpiły. Prawdziwość przytoczonych w prośbie powodów musi być należycie stwierdzoną. Jeżeli powodem takim jest słabość, należy załączyć świadectwo lekarskie.

Rozstrzygnięcie o prośbach po dokładnem ich zbadaniu pozostawia się sądowi i odpowiedzialności oficera ewidencyi milicyi krajowéj.

Tenże ma przy rozpoczęciu ćwiczenia bronią przedłożyć dokładny spis tych wszystkich żołnierzy milicyi krajowéj, których uwolniono od ćwiczenia bronią, komendantowi bytalionu, który z uwzględnieniem dołączonych do spisu podań zbada powtórnie, czy uwolnienie słusznie udzielonem zostało. Komendant batalionu przeglądać ma także i prośby nieuwzględnione.

Zresztą mogą ci zołnierze milicyi krajowéj, którzy dla zarobku przebywają poza okręgiem swego batalionu, i o więcéj niż 10. mil są oddaleni, odbyć ćwiczenia bronią u tego batalionu milicyi krajowéj, w którego okręgu o tym czasie przebywają.

Powołaniem powyżéj wspomnionych nieobecnych zołnierzy milicyi krajowéj do ćwiczenia bronią zająć się ma przynależne bióro ewidencyi za pośrednictwem bióra znajdującego się w okręgu ich miejsca pobytu. Ostatnie to bióro ma ich równocześnie uwiadomić, w którym dniu milicya krajowa owego okręgu stanąć ma pod broń. Po ukończeniu ćwiczenia bronią mają te bióra ewidencyi, w których okręgu zołnierze milicyi krajowéj z innych okręgów udział brali w ćwiczeniu bronią, przesłać przynależnym biórom ewidencyi imiona tych zołnierzy dla kontroli.

Jeżeli powołany pod broń zołnierz milicyi krajowéj nie brał udziału w ćwiczeniu bronią ani w swoim, ani w cudzym batalionie, wymierzoną mu zostanie kara przez przynależne bióro ewidencyi w myśl §. 25. ustawy o milicyi krajowej.

Uwolnienie od ćwiczenia bronią udzielonym być może oficerowi milicyi krajowéj ylko dla najniezbędniejszéj przyczyny. Trwałe uwolnienie nie może być udzieloném.

Prośby o uwolnienie mają oficerowie tak samo jak zołnierze milicyi krajowéj podać przed rozpoczęciem ćwiczenia bronią, i to wprost do Komendy milicyi krajowéj, która o prośbie téj rozstrzygnie za pośrednictwem bióra ewidencyi.

O powołaniu do ćwiczenia bronią należących do milicyi krajowéj urzędników, professorów i nauczycieli wymienionych w §. 26. ustawy wojskowéj bióra ewidencyi uwiadomić mają wcześnie władze i zakłady, ażeby nie uastąpiła przerwa w urzędowéj czynności i w nauce.

Urlop udzielony dla ćwiczenia bronią nie może wywierać żadnego wpływu przy udzieleniu urlopu dla innych powodow.

Osoby zostające w słuźbie publicznéj, a należące do milicyi krajowéj uwolnione zostaną przez Ministerstwo Obrony krajowéj od ćwiczenia bronią tylko wtedy, jeżeli dotyczące urzędy wykażą iż obecność ich jest niezbędną.

§. 32.

Ewidencya milicyi krajowéj.

Zołnierzy milicyi krajowéj, nie zostających w stanie czynnym, obowiązują następujące przepisy meldunkowe:

1. Każdy rekrut milicyi krajowéj, z miejsca poboru z kartą stawienia się odprawiony, i na podstawie listy poborowéj w ewidencyi wpisany zgłosić się ma, jeżeli jeszcze i bez tego do wykształcenia powołany nie został, w przeciągu czasu od 1. do 20. Października u feldfebla okręgu kompanii, gdzie za oddaniem karty stawienia się otrzyma kartę milicyi krajowéj.

Zołnierze ze stałéj armii, przystępujący do milicyi krajowéj, wpisani zostaną w ewidencyę na podstawie ksiąg gruntowych, przesłanych feldfeblowi okręgu przez bióra ewidencyi milicyi krajowéj, i otrzymają od feldfebla okręgu swe karty milicyi krajowéj, które sami odebrać sobie mają osobiście w przeciągu trzech tygodni.

2. Zołnierz milicyi krajowéj winien zgłosić się u feldfebla okręgu, ile razy powołany do służby oddala się, lub uwolniony od służby powraca napowrót na miejsce swego pobytu.

3. O każdéj zmianie miejsca zamieszkania lub stałego pobytu winien zołnierz milicyi krajowéj przed wydaleniem się uwiadomić feldfebla okręgu, o przybyciu zaś swojém do nowego miejsca zamieszkania lub stałego pobytu, winien uwiadomić feldfebla nowego okręgu w przeciągu 14. dni.

Jeżeli miasto obejmuje kilka okręgów kompanii, meldunki odbywają się w podobny sposób.

4. Jeżeli zołnierz milicyi krajowéj oddala się na dłuższy czas niż 3. miesiące, albo jeżeli podczas ćwiczeń broni wyjeżdża w odleglejsze okręgi, do krajów Węgierskiéj Korony lub za granicę, uwiadomić winien o tem feldfebla okręgu. Jeżeli wyjazd nie przypada w porę ćwiczenia bronią i zajmuje przeciąg czasu od 14. dni do 3. miesięcy, winien zołnierz milicyi krajowéj donieść o tem tylko przełożonemu zwierzchności miejscowéj, ażeby wszelkie wezwania mogły mu być wcześnie doręczone.

5. Kupcy, przemysłowcy, właściciele dóbr i inne osobistości dobrze znane bióru ewidencyi milicyi krajowéj, które w interesie swych zajęć przedsiębrać muszą częste i nagłe podróże, uwolnione zostaną przez bióra ewidencyi milicyi krajowéj od podobnych meldunków, jeżeli postarają się o to, by im wszystkie rozkazy należycie doręczone zostały.

6. Wszelkie uwiadomienia o przybyciu do ojczyzny, o zmianie miejsca zamieszkania lub podróżach zrobić można ustnie lub pisemnie. Przy pisemném uwiadomieniu dołączyć muszą zołnierze milicyi krajowéj kartę milicyi krajowéj (względnie kartę stawienia się), ażeby uwiadomienie to potém przez feldwebla okręgu zanotowane zostało.

7. Zołnierz milicyi krajowéj winien także donieść o zmianach zaszłych w jego rzemiośle i stanie, w liczbie jego dzieci i t. p., albo donieść o tém ustnie przy najbliższém zgromadzeniu dla kontroli.

II. Przepisy o wskazanych powyżéj doniesieniach zawarte są w kartach milicyi krajowéj.

III. Każdy oficer, przeniesiony ze stałéj armii do milicyi krajowéj, nie zostający w stanie czynnym, daléj urzędnik wojskowy lub krewni duchowieństwa wojskowego, winni donieść ustnie lub pisemnie o swém przybyciu do ojczyzny lub miejscu zamieszkania bióru ewidencyi milicyi krajowéj, które zawiadamia o tém Komendę milicyi krajowéj, i donosi komendantowi batalionu o tych oficerach, którzy należą do składu batalionu.

W celu utrzymania ewidencyi obowiązani są oficerowie milicyi krajowéj donieść o każdéj zmianie swego stałego pobytu przynależnemu bióru ewidencyi milicyi krajowéj, albo i temu, w którego okręg się udają (§. 23. ustawy o milicyi krajowéj).

Do podróży, nie przypadających w porę ćwiczenia, oficer i urzędnik milicyi krajowéj, nie zostającéj w stanie czynnym, nie potrzebuje osobnego pozwolenia, winien tylko, jeżeli nieobecność według przypuszczenia potrwa dłużéj nad cztéry tygodnie, uwiadomić o swym wyjeździe i celu podróży bióro ewidencyi milicyi krajowéj, które uwiadomi o tém Komendę milicyi krajowéj, jeżeli podróż trwać ma przez sześć lub więcéj miesięcy.

IV. Jeżeli oficer milicyi krajowéj albo urzędnik nie pospieszy z przepisanemi doniesieniami, uwiadomić winno o tém bióro ewidencyi milicyi krajowéj Komendę milicyi krajowéj.

V. Zaniechanie przepisanego doniesienia ze strony oficerów lub urzędników, a wreszcie i zołnierzy milicyi krajowéj, karane będzie na rekwizycyę Komend milicyi krajowéj względem biór ewidencyi, jako przestępstwo przepisów meldunkowych przez władze polityczne, z uwzględnieniem rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. Kwietnia 1858. r. (Dziennik praw Państw nr. 51.), zatrzymanego przez ustawę z dnia 22. Października 1862. (Dz. pr. Państwa nr. 72.).

(Ciąg dalszy nastąpi.)

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae 25. Februarii 1871.

JOSEPHUS ALOJSIUS,

Episcopus Tarnoviensis.

Cyprianus Netuschill,

Cancellarius.

Tarnoviae, 1871. Typis A. Rusinowski, Typographi ad honores Episcopalis, Impensis Consistorii.